

Ög 237. Ållonö, Östra Stenby sn.

Pl. 133.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Äldre avbildningar: L. C. Wiede, Teckning i manus till Östergötlands Runurkunder (tryckt 1875) (ATA); C. F. Norden-skjöld, Teckning i reseberättelse 1871 (ATA).

Stenen upptages först av Wiede och Säve; de ursprungliga fyndförhållandena äro okända. Den står alltjämt rest i herrgårdsparken något 100-tal m. söder om mangårdsbyggningen.

Inskrift:

purtsain uk : sunuaprr : þair : raistu : stin : þinafit-- ...rl : brupur s
           5   10   15   20   25   30   35   40   45   50

»Torsten och Sunnvard(?) de reste denna sten efter Karl, sin broder.»

Till läsningen:⁷⁸ Brates ifyllning av runorna i slingans början, det nedskjutande partiet, där han läst namnet **purtsin**, kan knappast vara tillkommen efter en fullständig rengöring av ytan, ty då skulle han ha märkt, dels att runorna stå vända på annat sätt än det han räknat med, och dels att runföljden är **purtsain**. Runan **6 a**, står på gott avstånd från både **s** och **i** och har tvärstreckat tydligt hugget.

Namnet **sunuaprr** har Brate läst **sunuiprr**. Han har då bortsett från, att hans **i**-runa har en av de djupast huggna bistavarna i hela ristningen. Namnet leder tankarna till det fvn. *sundvordr*, 'sundvakt ombord på skepp', jfr Eddans HH I, 34. — Ett namn *Sunnvardr synes gå väl samman med från fornvästnordiskt område kända andar namn av typen *Sund-*, *Sunnriðr*, *Sundrøðr*, *Sundulfr*, *Sunnleifr*. Namnet synes sakna motsvarighet i svenska runinskrifter, närmast kommer **sunatr** på den uppländska stenen U 201. I *Upplands runinskrifter* I, s. 304, uppfattas detta gissningsvis som ett *Sunnhvatr* (alternativt som ett illa återgivet *Snatr*, *Snotr*); olikheten i skrivning mellan det östgötska **sunuaprr** och det uppländska **sunatr** är dock stor nog för att göra en sammanställning vansklig.

Efter 33—36 **þina** kommer utan skiljetecken ett **f**, ett **i** och ett **t** samt några runor, varav blott övre delen synes. De ge ordet 36—41 **afitir**, 'efter', samt de två första runorna i ett mansnamn, sannolikt **karl**, varav de sista två runorna äro bevarade. I runslingans övre parti står endast **brupurs**, medan det efterföljande **in** (Brate) får läsas ut ur ornamentiken.

Plansch 133b. Ög 237. Ållonö, Östra Stenby sn.
 Foto 1941 Nordén. [Jansson skriver 1947: Något ret. Duger.]

⁷⁸ Någon rubrik »Till läsningen» finns inte i manuset och Nordén blandar här både kommentarer till läsningen och till tolkningen – det senare bör snarare stå efter kommentarerna till de enskilda runorna.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med reservationer. Utgåvan är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter är du välkommen att meddela dessa till utgivaren på nedanstående e-postadress.

Utgivare: Jan Owe

Kontakt: runor@gamlebo.se

Senast ändrad 2020-05-30